

Locuinta Redactorului

si

Cancelari'a Redactiunii

e in

Strata trăgătorului [Lăzărescu], Nr. 5.

Scrierile nefrancate nu se vor primi decât numai de la corespondenții regulari ai „Federationii.” Articoli trămași și nepublicați se voru arde.

FEDERATIUNEA

Diurnal politico, literario, comercial si economico.

Va esî Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a.

Pest'a, 19. febr. 1872.

2. mart.

Modificatiunea legilor electorală în cameră deputatilor Ungariei este obiectul de indelungate și viu discussiuni. Partea proiectului de lege, care privesc modificatiunea legii elect. d'in Ungaria, nu se poate numi reformă, neci progressu, ci deformarea principiilor enunțate în 1848 și regressu în tota poterea cuvențului. Suntemu dedatii a vedé pre găvernamental d'in dă în dă innaintandu pre calie reacțiunii, dar' la atât'a cinismu cătu au dovedit ministeriulu ung. prin acestu proiect de lege, mai alesu in partea lui care privesc modificatiunea legii elect. d'in Transsilvania, nu ne am acceptat. Ministeriulu si partita sa faceă mai bine de nu se attingă de acea lege, decâtă că vine a insultă de nou, prin lege si proratorii sei, pre romanii d'in Transsilvania. Cutediatoriulu ministru reacțiunarii Vilhelm Tóth, dechiarandu, că léga viet'a sa ministeriale de vieri'a fetului său ghibosu si impertinentu hersftu, că tata său, face presiune a sup'ră partidei, ca nu cum va acest'a, disgustata de diformitatea monstruului, să decida a lu precipită de pre stanc'a Tarpeia; era ciocoi Transsilvaniei de specea lui Aporu, cum sunt d. e. Chimenescii, veniu si in efruntar'a loru nu se rusmedia a spune, că in Transsilvania sufragiul universale este aproape intrudus, de ora ce secoli mai toti sunt alegatori, era in comitate daca nu sunt atâti a alegatori si nu se alegu mai multi deputati, cau'a este, că guvernulu nu are nevoie de multi alegatori si multi deputati, ci de servi credincios! (ipsissima verba Gabrielis Kemény.) Intru adeveru sluga mai credinciosu, decâtă pre Kemény, nu poate să aibă guvernulu și ar' face bine ca d'in tota Transsilvania numai unu singuru deputatu să-si alega si acestu-a să fia precredinciosulu sluga a politicei reacțiunarie, nobilulu baronu Kemény Gábor, pre care l'illustredia in modu straordenariu nobilitatea sentimintelui reacțiunarie. Chiaru deputati magiari găvernamentalii s'a indignat audiu pre D. K. G. si se espectorau dicundu: acestu soiu de omeni ne impinsera la 1848. in resbellu civil in Transsilvania, acesti omeni ne impingu si asta di pre calie reacțiunii si pote era la versarea de sange fratiescu! Oppositiunea si-a trămisu toti legiunarii in lupta si constatămu cu multumire că i audismu a reproduce tote argumintele, cari le adusesse la 1868 deputatii romani, pre cari atunci domnii magiari d'in oppositiune nu vrea să i asculte, chiaru precum nu i asculta asta-di pre domnia loru majoritatea găvernamentale. Disciplin'a este severa si mameLucii nu voru cutediā a deserta, prin urmare legea se va votă si nedreptatea se va sanctiună acum a trei-a ora. Ministeriulu si partitei salle nu-i pasa neci de observatiunile unor deputati, că nemica mai bine nu dovedesce, decâtă chiaru acesta lege, că uniunea este illusoria, este unu cuventu desiertu (d. e. dep. Kiss) era noi ce să li dicem? Unu „Memento mori!”

Fratii Siameni, cu una înima si doue stomachuri, vegetedia cu bucate maestrite. Asie cei d'in Cislaitani'a, ca si cesti d'in Translaitani'a numai prin arteficiali legi electoralni, mai potu să si susțina supremat'a, adeca petecindu cum potu trupulu cellu ologu. Camer'a deputatilor senatului imp. de Vienn'a a votat legea de urgintia, dupa ce prin mai promisiuni de drepturi autonomici, facute Dalmatinilor, se cascigă majoritatea de doue voturi pentru acea lege. Nu potem petrunde intru adancimea intelleptiunii politice, care dă drepturi autonomici celor ce ajuta a negă altorui a acelle si drepturi, adeca centralistii de Vienn'a, că să paralisedie pre Cehi, Moravi si Poloni intru staruntiile loru autonomici, dău (pote că numai promis dar' de datu nu voru da) drepturi autonomici Dalmatiei, pentru voturile deputatilor acestei tierre, cari ajutara a se votă legea elect. de urgintia, va să dică, autonomia uccisa prin autonomia. „Quel est donc ce Dieu, qui fait mourir Dieu, pour apaiser Dieu” dissesse unu Gasconu. Camer'a boierescă a senatului impr. va votă si ea legea de urgintia, cu tote că se credează că

in sinulu acestui corpu, legea va intempiā oppo-sitiune si va fi respinsa, dar' acăs'a să nu se presupuna. In septeman'a viitor'a camer'a boierescă va tiené siedintia in care se voru deslegă in a dou'a votare (cetire) optu proiecte de legi, dupa cari legea de urgintia inca se va pune la ordinea dăliei, dupa ce in comisiune s'a si desbatutu.

In Prussi'a constitutionalismulu nu prinde radicina, doveda aff. cerea proiectului de imposiție (dări.) Ministrul Camphaus n dupa bataia (respingându-se proiectul) nu demissiunedia, ci functiunedia mai departe. In tările adeverat constitutionali ar' fi cu nepotintia un'a ca acăs'a.

Cauer'a Franciei era fu martura unei scene scemotose, alu carei-a erou fu Esdictatorulu Gambetta. Sambet'a trecuta, cu ocazia desbaterilor a supr'a unui proiect de lege, Gambetta intordandu-se către deputatii d'in drept'a li disse „Mai vrutu-ati pacea decâtă ocoea!” Presedintele, care atunci nu audisse cuvintele, declară alta dă că de le ar' fi audiatu, ar' fi indrumat la ordine proratorulu. Gambetta respunse: Am grauit ca cetățianu, ca deputatu, ca patriotu, spre a caracterisă primirea pacii, si dupa aceste cuvinte isbl cu puninulu pre tribuna, atunci intre strigările scemotose ale dreptei presedintele camerei l'indrumă la ordine, era fostulu dictatoru i respunse „Dta chiami la ordine istoria!” Tumultul crescă si Gambet'a esef d'in adunare.

Se speră că cestiunea Alabam'a se va deslegă pre calie pacifica. Respusulu guvernului americanu la nota Angliei, de si nu va retrage neci una parte d'in pretensiunile facute, va fi compusu in forma conciliatrice. Cu tote assecurările acestu nu lipsesc barbati de greutate politica, cari in acesta cestiune vedu implicatul complotulu ce s'au plamăditu si se urdiesce mereu in contr'a Angliei, si prin urmare vedu in acăsta cestiune sementi'a unui infriociat resbellu.

Confederatiunea Latina.

(Urmare*)

V.

Civilitatea si solidaritatea națiunilor europene pare că ar' trebui să facă a se dă uitării numirile de pansiavism si pangermanism. Dar' nu este asie: numirile există, si cu ele ideile si aspiratiile. Si anume, panslavismulu sierpușcesc cu potere intre poporele slave orientali si septentrionali, organizat si condus de o potere autocratică astută. Er' pangermanismulu domina de lungu timpu inim'a Nemților, pana ce in fine gasă de curundu o deplina manifestație in imperialu germanu reconstruitu. Stirpea latina nu poate să nu se reconstituie si ea, fără pericol pentru sine si fără pericol pentru civilitatea europeană.

Stirpele cari si-disputara de-a pururea terenulu in Europ'a, fure trei: latin'a, german'a si slav'a.

Cea d'antăiu invinsa pre Slavi si Nemți, si se asediă pentru una mia de ani si mai bine Domna a lumii.

Cele doue stirpi inimice, unite intre sine contr'a ginte latine, dupa lupte sangerose de mai multe secole, in fine o descoronara: lumea deveni slava-germana, si avuramu evolu mediu.

Dar' latinitatea invinsa si apesata nu se impacă de locu in catenele barbare, le portă cu mania si le sferește: evolu mediu se transfigură si o a doua civilitate latina, neimbentă de sange, illumină lumea.

Nemții si Slavii, subjugati de luminele dreptului si ale scienciei romane, vediendu că violentia singura nu li asigurase victori'a, se pusera pre o propaganda eficace a pan-germanismului si a panslavismului, si ne invinsera d'in nou la Waterloo si la Sedanu.

Si éta in trei cuvinte tota istoria miscării europene de trei miile de ani pana la 1870—71.

Asta-di suntemu invinsi: romané-vomu totu cei invinsi? Slavii si Germanii ne voru si ne credu invinsi pentru totu de-a-un'a. Ne aclama invinsi, său mai bine, eadiuti, maestri si inventatiile loru, si acăsta propaganda se intinde cu arte pana si intre ai nostri.

Prețul de Prenumeratiduo:	
Pre trei lune	8 fl. v. a
Pre cinci lune	6 " "
Pre anul întregu	12 " "
Pentru România:	
prea. întregu 30 Fr. ≈ 30 Lei a	
" 6 lune 16 " ≈ 16 "	
" 3 — 8 " ≈ 8 "	
Pentru Inscripții:	
10 or. de linia, si 30 or. taxa timbra pentru fiecare publica-tiune separată in locul deschis	20 or. de linia.
Un exemplar costa 10 cr.	

Ei bine, cu tota propagand'a activă nemtiesca si slava: vomu reinvinge pre inimicii ereditari ai numelui latinu si ai libertății si civilității lumei, pre Slavi si Germani.

Dar' spre a invinge, unde sunt fortele de cari dispune lumea romana, si unde e propagand'a panromanișmului?

Oh! bandiera romanismului purtata odiniora cu atât'a gloria si care incantă lumea intreagă, e parasita de atât'a timpu. Ea cauta a fi reinaltata la ceruri, reinaltata cu voind'a firma ce ni o da consciinția marimei neperiferioare a lumi latine.

Candu acăsta voind'a tare va deveni, si va deveni de siguru, universale, primatul moralei latinității, in sciun-tia, in arte si in tote se va restaură, si aqnil'a romana si va relua sborulu seu anticu in lume. De acăs'a ne asigura te-nacitatea neinvinsa a vietii latine care, incunjurata de inimicu de tote părțile rezistă si nu se dede in cursu de diece secole; in urma invinsa, termină spulberandu evulu mediul invinsandu pre eternii si inimici.

Dar' unde e lumea romana si cari sunt Latinii cari au să se reconstituie fără întărire?

Modul'u cum romani-mulu se constituie si se lăsi in lume, face să crește nemărginit'a credinția ce avem in reconstituirea sa.

Nemții si Slavii sunt de o vită propria originaria. Fondul limbelor ce vorbesc, tipul loru organicu specia le caracterulu loru de perpetua violentia, de una duplicitate si furberia pertinace si intunecosa, ni spun că unii sunt fii ai lui Arminiu, sange neadulterat, cei-alti de asemenea nu degenerata de locu de la strabonii loru pana astă-di. Germani se intinsera in Europa si in Americ'a cu spăd'a, cu violen-tia, violentia eterne a barbarilor. D'in contra, Romanii se intinsera prin civilitate, si invinsi chiaru invinsera pre invin-gitori prinumanitatea loru: ne-romanii devenira Romani. data ce nu botezat in civilitate nemtiească? In timpii nostri chiaru Napoleone I. cuntră lumea purtandu cele XII. table ale drepturilor omului: er' Vilhelm alu Germaniei porta in giurul dreptulu divinu; Francesulu in revoluțione voia să infratesca poporele in idee; Germanulu cerca a le assimila in domnia.

Acum că si odiniora.

Cesare, in comentariile sale, ni spune cum poporele ne-latine coloasara lumea. Ele si-prefaceau in censuia satelor loru proprii, faceau socotela de toti omenii cei buni de lupta, luau apoi cu sine si pre invalidi, batreni, femei si copii, si spre a li taiă sperantia reintorcerei, dău focu provisiorilor intrecoatorie, incarcă pre cara mari si lungi provisiorile de drumu si invalidii, si plecau inainte spre cucerirea altu-ru tiere, luandu in calea loru cu sine si alte triburi invite la acestu banchetu de rapire si sange. Eta cum Germanii si Slavii navalira asupr'a lumei; éta cum colonisara Europa si Americ'a. Si mai totu astu-feliu Germania de astă-di e că unu campu de soldati asiedia-ti in castre, găta a inundă tierele vecine, si obligandu cu acestu chipu Europa a se preface si dins'a intr'unu campu de soldati. Totu astu-feliu astă-di Germania tota se coboară in Francia si se opră tota inarmata sub muri Parisului.

Acăsta sistema de violenta colonisatiune era necunoscuta Romanilor chiaru de la inceputulu loru, ceea ce va se dica că civilitatea e o vechia insusire a familiei latine. Nu avem exemplu istoric de triburi italice cari, parasindu teritorialu latinu, să fia plecatu cu mueri, cu betrani, cu cecii cu totu, spre a cucerii alte tiere si a se asediă apoi acolo. Sistem'a colonisatiunei romane latine urmăze norme civili, proprie Romanilor, si nici cum imprumutate de la Greci, cari inca, de asemenea barbarilor, colonisara marginile mediteranei ucidiendu si alungandu pre vechii locuitori. Latinii, bucurandu-se de o civilitate, anteriora civilității grecesci, nici o data nu si-ară fi parasiu locurile iubite ale nascerei spre a se transporta si asediă in locuri straine si departate.

Inse chiaru acea sistema inversa a barbarilor explică reproductiunea imensa a găintilor germane si slave, pentru că, prisosurile triburilor loru redicau-se astu-feliu si plecandu spre a ocupă alte locuri si spre a-si forma o nouă patria, ucideau său alungă pre indigeni, si stabilindu-se in locurile cucerite, se immobiliu era-si prin sine insi-si. Au nu totu asi se desradecină si populatiunea primitiva slavica din Prusia de astă-di, prefacandu-se cu timpulu astă-tiéra slavica in Germania curata?

D'in contra, Rom'a, cucerindu lumea, respectă dreptu-

*) Vedi Nro 15, 16, 19 si 20 ai „Fed.”

rile lumiei. Invinctori nu stingeau, ci se amestecau cu invinsii. Ce e dreptu, nu indigenii, ci invinctori dodeau limbă, religie, legi si datine celor invinsi. Asie nascu lumea romana, acceptandu invinsulu pana si limbă invinctorului. Galii, Ispanii, Lusitanii, invinsi, vorbira preste pucinu limbă Romei; invinsi si invinctori toti devin Romani. Nici e mirare: invinsii erau barbari aproape nomadi in statu prunciei; incivilindu-se, naturalmente se romanisau.

Dar' aceasta misiune civilizatorie, Rom'a nu apucă a o indeplin si la barbarii din nordul Germaniei. Daca avea timpu pentru acest'a, Rom'a nu cadea si evulu mediu celu vechiu si evulu mediu ce ne amenintia nu ar' fi avut locu in istoria.

Romanii nu estirpau pre indigeni prin triburi latine armate si omicide, precum faceau Germanii; ci colonii romani se asiedau in midi-locul invinsilor, deschideau drumuri, construiu apeduce, inalitiu temple, creau piatie, implanțau legi si institutiuni si dupa cetea va generatiuni totulu era romanu: cei invinsi imprumutau pana si numele invinctorilor. Eta adeveratulu cosmopolitismu. Rom'a nu mai era pre cele siepte deluri, ci in Europa intrega si in o mare parte din Africa si Asia. Rom'a se versase in tota lumea, si printr-ins'a, sangele romana si vi'a romana.

Aceasta intindere civilizatorie se impedece de una-data prin invasiunile barbarilor. Lumea latina se margini la tierele mai aproape de Rom'a si de Italia, la cele trei mari insule de pre mediteran'a cu grupulu maltesu, la Tirolu, la Istri'a, la Gorift'a si Dalmati'a, la Franci'a, Belgi'a, Ispani'a, Portugali'a, si la unele parti ale Elveției de asta-di. Romanimea din Daci'a, aceasta sentinela aperatoria a latinitatii in extremulu Oriente, fusese colonisata de inteleptulu Traianu in numeru cu multu mai mare de catu in alte tiere ocupate de Romani; de aci vine ca, de-si e cea mai departata de surorile ei si mai espusa, pastră pana asta-di cu mandria, si mai bine de catu celealte ginti latine, limb'a, numele si originea sa romana, contra toturor apesariilor vechi si noue gotice si scithice, grecesci si rusesci.

Tote aceste tiere luptara cu barbarii, si remasera romane cu totu triumfulu barbarilor, seu pentru ca erau mai aproape de Italia, seu pentru mai mare multimea colonilor asediati, ca in Daci'a, si pretotindenea prin tenacitatea si superioritatea caracterului latinu.

Dominatiunea de preste o miliu de ani a barbarilor, Franciloru, Gotiloru, Longobardilor si altoru triburi nemtisi, cari formau adeveratulu fondu alu invasiunei contra Imperiului romanu, n'a potutu distrugere, cu tota selbatedea si feroci'a nemtisca din oru. In fine, lumea romana fini prin a invinge si a sferimă lumea germanica a evului mediu cea sanguinaria si jafuitoria. Lumea latina facu mai multu: asediata de Germani, se intinse in Asia si in Oriente prin Venet'a; in Americ'a si Oceani'a prin Spanioli, Gali si Portugali, impoporandu cu sange latinu aeste noue continente, creandu regate, republice si imperie.

Si astu felu-lumea germana, candu se vediu infranta de civilitatea romana, cu tote cetatile si castelele ce semnase in tierele indigenilor; dupa ce vediu cadiendu in ruine edificiul seu foudale, prin care incatenase Europa; atunci numai se pleca inaintea scientiei, pentru ca cu vestimentulu si sub masca sciintiei se mai incerte una data consta lumei.

Si a isbutit, da a isbutit, si inca cu triumfu.

Asta-di suntemu invinsi; dar' invinsi cum suntemu, vomu fi era-si invinctori, daca nu vomu accepta despartiti pre inimicu. Suntemu inca mai bine de 90 milioane de Latinu: 26 in Italia, 34 in Galia, 5 in Belgia, 16 in Ispania si 4 in Portugali'a, ca se tacemu de poporele latine respandite in Elveția si Austria, si mai sunt in Oriente diece milioane de Romani.

Confederatiunea are se cuprinda tote natiunile latine din Europa, precum si coloni'a latina de pre costele Africane. Vomu remaine afara din confederatiune natiunile latine de prete Atlantica, cu cari nu vomu pot stabilii de catu legatură morale, asemenea acelorui ce unescu Engler'a cu Statele-Unite, si Rusi'a cu Slavii. Precum Engler'a cu marimea sa maritima fu de ajutoru natiunilor anglo-sasnice, precum Rusi'a apera gintile slavice; asie noi, una-data confederatiunea creata, vomu dă inima si conștiința de forta loru, natiunilor latine din America si Oceani'a.

Nu vomu turbură lumea, dar' nici vomu lasa a fi turburata de spad'a nemtisca. Vomu salvă latinitatea, si prin acest'a libertatea si civilitatea lumei.

(Va urmă.)

Camer'a representantiloru Ungariei.

Siedintia de la 28. ianuaru, 1872.

Presedintele Paulu Somssich deschide siedintia la 10 ore a. m. Guvernul a fostu reprezentat prin ministrii Pauler si Tóth.

Dupa verificarea procesului verbalu alu siedintiei trece deputatii Aronu Szilády si Eugenu Madarász presiuta doue petitiuni, cari se trece la comisiunea petitiunaria.

Desideriu Fittler si-reinnoiesc interpellationea sa

facuta in anulu trecutu in privint'a concessiunarii calii ferale Bud'a-Uj-Szöny. — Se va comunică ministrului de comunicatiune.

Ministrul de cultu si instructiune publica, Teodoru Pauler, respunde la interpellatiunea deputatului Aloisius De gré in privint'a abusurilor ce se comitu in institutia surdo-mutilor din Vatul, promisiu ca va nesu se incete tote abusurile. — Interpellante este multumit cu responsulu ministrului si camer'a iel actu despre elu.

Dupa ace'a respunde la interpellatiunea deputatului Ios. Madarász, care a fostu intrebatu, daca are de cugetu ministrul a ordonu, ca invictiorii elementari de la scoalele confessionale se primesca celu patruu salarie atat de mari, catu au invictiorii scoelor comunale, si daca are de cugetu a presinta unu projectu de lege prin care invictiorilor poporali se li le faca ore-si cari usiurintie in privint'a obligatiunii militare. Cu privire la intrebarea d'antau ministrul respunde, ca n'are dreptul d'a se amestecă in autonomia confesiunilor si a li impune ca se sporesca salariile invictiorilor loru. De altmintrea, continua oratorele, guvernul dispune despre cetea va fonduri, din cari va imbunatali dupa potintia starea materiala a invictiorilor elementari de la scoalele confessionale. Catu despre intrebarea a dou'a ministrului declară, ca acest'a nu cade in resortulu dsale. — Interpellante este multumit cu responsulu ministrului.

In fine ministrul Pauler respunde la mai multe interpellatiuni ale deputatului Michailu Tánchics, despre ce se iel actu.

Colomanu Szelli presinta raporturile comisiunii centrale despre mai multe proiecte de legi. — Raporturile se vor tipari si pune la ordinea dillei.

Dupa ace'a camer'a trece la ordinea dillei: continua rea desbaterei generale asupra modificarii legii electorale.

Adamu Lázár si Balt. Halász pledeaza in favo-ru propunerii lui Colom. Tisza. — Generalulu Georgiu Stratimirovics combate din punctu in punctu projectulu din discutie, si in fine accepta propunerea lui Irányi. — Aronu Szilády, Toma Pechy si Bartolomeu Herves vorbescu pentru propunerea lui Tisza, Ioanu Vajda pentru a lui Irányi, era Guido Bauszern, nemtiu de origine, er' dupa sentieminte magiaronu incarnat, combate sufragiul universalu, ca-ci prin elu un-gurii aru deveni majorisati si apesati de celealte nationalitati, si in fine primesce projectul guvernului de baza pen-tru desbaterea speciale.

Siedintia se redica la 3 ian. d. m.

Discursulu deputatului Sigismundu V. Popu

pronunciat u insiedintia de la 23. ianuaru a camerei reprezentantiloru, cu oca-siunea desbaterii generali a supr'a mo-dificarii legii electorale.

(Fine.) *

Ce e dreptu, intregu pamentul ce se cultiveaza in Transsilvania face 3.783,969 de jugere. D'in acestu teritoriu de pamentu patricii transsilvaneni, adeca centii, baronii si nobili, posedu la-olalta numai 869,395 jugere. Subragundu apoi din sum'a principale proprietatile din districtulu Nasendului si scaunele Sasesci, cari facu 710.000 jugere, si unde nu esiste urbariu; subragundu, mai departe, proprietatile celor 18 orasie, cari facu 60.000 jugere, — subragundu deci cu totulu 770.000 jugere, — mai remainu pentru comitate, scaune secuiesci si districtulu Fagarasului 3.013,969 jugere. D'in acestea fostii iobagi possedu si cultiveza 214,577 jugere, afara de comitate, scaune secuiesci si districtulu Fagarasului, despre ce se poate fi-a-cine convinge din conspecie de desdaunare. Deci, possedandu fostii nobili numai 869,395 jugere, este evidentu, ca ei possedu cu 1.275,179 jugere mai pucinu, decatul fostii iobagi.

Aflu de lipsa a mai descoperi si aceea, ca de unde vine, ca fostii iobagi, de-si possedu pre de trei ori mai multu pamentu decatul nobili, precum se vede din datele nerestarnavere insirute mai susu, totu-si ei potu produce numai 10.694 de alegatori d'impreuna cu reprezentantii comunitatilor? Explicatiunea este pre scurta urmator'a: In Transsilvania venitulu curatul de mediulocu de la seme-nature s' iel cu 2 fl. 22 cr., era de la pamentul de cositu cu 3 fl. 37 cr. pre fia-care jugeru; deci, daca cine-va posede 24 de jugere pamentu de semenatu si 6 jugere de cositu, nu este alegatori, pentru ca venitulu curatul de la aceste 30 de jugere face numai 78 fl. 30 cr., si asi'e elu nu platesce cele 10%, de dare de 8 fl. 40 cr.

Care este dar' consecintia acestei disproportioni? Aceast'a este, ca d. e. intru-o comunitate sunt 600 alegatori nobili, d'inte cari ince numai 4 platescu mai multu de 8 fl. dare de pamentu; in alta comunitate sunt d. e. 160 de alegatori nobili, d'inte cari numai 9 platescu 8 fl. dare de pamentu, precandu darea de pamentu a mai multor-a nici la 4 fl. nu se urea, si-apoi ei mai multi cunoscu darea de pamentu numai din audite, de-ora-ce nu possedu pamentu. D'in contr'a sunt apoi comunitati, in cari 70 de eliberati possedu si cultiveza 2.100 jugere de pamentu, dar', fiindu ca d'inte ei numai 6 platescu mai multu de 8 fl. dare de

pamentu, numai acei 6 esercita dreptulu alegorii de deputatu. De aici armeza ca, precandu in comitatele comitatense se asigura influint'a celor ce piatescu mai multa dare, — pre atunci la alegerea de deputat nobilii fara posessiune majoriseaza clasa proprietarilor. Aceast'a este o anomalia, care, afara de Transsilvania, nicijuri nu o vei mai poté aflat in asemenea mesura.

Nu mi-ar placé, daca cine-va din aceste deductiuni ar' voiu se conchida, ca eu asiu fi inițicu clasei nobilitor; nu pentru ca aceasta classe si-are si ea merite sale, si eu inca me tienu de clasca aceasta si cu tote ca am dreptu de alegere inca si sub altu titlu, totu-si, pre basea dreptului vechiu, totu-de-un'a m'am inscris in sfirul alegorilor, si ca atare am votat si in an. 1860 in Pest'a.

Vointia mea dar' este, ca fostii iobagi transsilvaneni se se bucre de acelea-si drepturi in privint'a alegorii de deputatu, de cari se bucura si cu cari sunt investiti fostii iobagi din Ungaria. Cei ce n'aru voiu se conceda aceasta, acei-a fara de voia largescu legaturele uniunii, cari si fara de aceea sunt destramate, si pre langa aceea alimenteza si reinvia focul separatismului pentru bisce interesa pucinu cumperiitorie.

S' nu dicesti apoi, domnilor, ca romanii sunt impregnati cu idee separatistice; ca romanii graviteaza in afara; si luati mai bine petru ca grea si o aruncati asupra acelor-a, cari prin influint'a ce o au la guvernul lucra intr'acolo ca in patria commună, in parlamentul comunu se nu se aduca una lege electoral uniforma; cari din cauza unei temeri, ce prin nimicu nu se poate justifica, nu voru se conceda, ca fostul iobagiu transsilvanian se se bucre de acelea-si drepturi, de cari se bucura fostul iobagiu in Ungaria.

Se dice, ca legea electorale din Ungaria, — dupa care proprietarii unui $\frac{1}{4}$ de mosia are dreptul de alegere, — nu se poate estinde si a supr'a Transsilvaniei, pentru ca acolo n'a fostu urbariu, si asi'e nu se poate ofari, ca din cete jugere consta $\frac{1}{4}$ de mosia.

Ei si se cautam dar' si in facia acestei obiectiuni, care la prim'a vedere se pare ponderosa, inse in fapta ea n'are nici unu pondu. E dreptu, domnilor, si cu privire la Transsilvania aceasta este una impregiurare forte caracteristica si forte instructiva, ca adica legile urbariale, cari s'au adusu in an. 1846 in diet'a din Clusiu nici-o data n'au intratu in vietia. Dupa aceste legi o mosia intrega s'a impartita in trei clase, adica in 9, 11 si 15 jugere. A opta patenta urbariale in Transsilvania inca desfuge, ca intru-o mosia intrega sunt 11 jugere. Deci, daca amu luă chiaru maximulu, adica 15 jugere, in Transsilvania totu-si ar' cadé pre $\frac{1}{4}$ de mosia numai $3\frac{3}{4}$ jugere; si asi'e ar' trebuit se diu, ca in Transsilvania sunt alegatori toti acel-a, cari possedu $3\frac{3}{4}$ jugere de pamentu. Inse asi'e deparat nu voiu se mergu, ci, spre molcomirea domnilor deputati transsilvaneni, cu ocaziunea desbaterii speciale numai atat'a voiu se propunu:

Ca in Transsilvania se aiba dreptu de alegere toti acel-a, cari possedu 10 jugere de pamentu, pentru care proprietatea fostii domni de pamentu si-au calculat si primiu desdaunarea. — La aceasta domnii transsilvaneni voru responde, ca nu o potu primi, pentru ca in Transsilvania 10 jugere de pamentu nu potu ave acelu pretiu, care luare $\frac{1}{4}$ de mosia in Ungaria.

Obiectiunile seriose si fundate le primesc totu-de-un'a cu placere, dar' ca 10 jugere de pamentu in Transsilvania n'aru face catu $\frac{1}{4}$ de mosia in Ungaria, aceasta este una tesa seu assertiune ridiculosa si semena forte cu tes'a despre care s'au disputatu sevistii si tomistii in evulu mediu, ca ore cati draci aru incapă pre unu verfu de acu? (Illustritate mare.)

Asi'e dar', desdaunarea urbariale in Transsilvania s'a efectuuit dupa numerulu jugerilor in trei classificatiuni. In prim'a classe domnii de pamentu au capetatu ca desdaunare urbariale 23 fl. 20 cr. pentru fia-care jugeru; in a dou'a classe 20 fl. si in a treia classe 16 fl. 40 cr. de jugeru.

Deci, daca eu am cerutu, ca toti acel-i fosti iobagi din Transsilvania se aiba dreptu de alegere, cari possedu 10 jugere de pamentu, — pentru care proprietatea fostii domni de pamentu si-au computat si primiu desdaunarea, — prin aceasta nu cera alt'a, decat ceea ce, dupa valorea pamentului in Transsilvania este forte justu si ecuabilu, ca-ci dupa classificatiunea prima desdaunarea urbariale de la 10 jugere s'a urcat la 234 fl.; dupa a dou'a classificatiune la 200 fl., er' dupa a treia la 164 fl. Prin urmare, daca eu vréu se dofigu 10 jugere pre $\frac{1}{4}$ de mosia in Transsilvania, acesta insemeaza, ca fostii domni de pamentu transsilvaneni au capetatu pe tru una mosia intrega urbariale: dupa classificatiunea prima 928 fl., dupa a dou'a classificatiune 800 fl., er' dupa a treia 656 fl. — Acum intrebu, ca unde e acelu comitat in Ungaria, care se capetatu pentru una mosia atat'a desdaunare urbariala la fia-care classificatiune?

Se vede dar', ca 10 jugere de pamentu in Transsilvania se mai mare pretiu, decat $\frac{1}{4}$ de mosia in Ungaria. Nu puneti dar', domnilor, pre dracu in verful acului; nu dceti, ca voiti sinceru uniunea Transsilvaniei; nu dceti D vostra, — cari nu voiti se acceptati propunerea mea in asta privintia, — ca sunteti sinceri amici aperatori si sprijinitori ai guvernului responditor si ai sistemului de guvernament parlamentar, care se constituie prin espressiunea libera a vointiei poporului. Dceti mai bine: Dieu, tote

*) Vedi Nr. trecutu alu „Fed.”

acestă sunt adeverate și drepte, ce ni înșira aici acestu deputat valacu, dar nu se poate, non possumus; căci consideratiuni politice mai mari ne oprescă să face acăstă.

Iată mai înainte de tot am desfășurat aceste consideratiuni politice mai mari, să-mi fie deci iertată a mai înșiră acum nu mai căteva obiectiuni mai neînsemnante.

Să dice de regulă, că spre asiile ce-va acum nu este tempu. Totu acăstă obiectiune am audiat-o încă înainte de astă cu trei ani, precandu-deputatii transilvaniani de atunci urgiau revizuirea legii electorale din Transsilvania. — Eu asiile credu, onorab. camera, că spre a dă dreptu de alegere totororii acelora-a, cari posedu 10 jugere de pamețu în Transsilvania, nu se recere multă tempu, ci se recere numai vointia să căteva minute peatră votisare.

Mai ponderosa ar fi obiectiunea acăstă cu privire la împărțirea justă și proporționată a cercurilor electorali în Transsilvania; aici s-ar mai potă dice, că spre acăstă chiaru nu este tempu acum, și că și în Ungaria sunt destule cercuri electorale, unde numerul poporului nu se respectează. La acăstă înse observu numai atâtă, că nici aici n'ar lipsi tempulu, dacă ar fi vointia; căci eu încă asiu fi în stare să presintu în cursu de 24 ore unu proiectu de totu correctu, relativ la împărțirea cercurilor electorali. Acestea-a înse ar conturbă forte calculii deputatilor transilv. din orasie și scaune sasesci, pentru aceea me voiu margini de-o-cam-data numai la capacitatea de alegere.

Bine a observat eri dlu ministrul de justiția, că numai aceea e statornicu, ce este dreptu. Dar' eu nu ceru tota dreptatea deodata, ci cu dreptu cuvenit potu să ceru atâtă din dreptate, cătu pote că ar' molcomi incătu-va pie romani transilvanei si i-ar' mai apropiă de magiari.

Să mai dice inca, că acum nu se poate face nimicu, pentu că nu e inca catastru durabilu. Dar' în Ungaria este catastru durabilu? Nu; și cu tote acestea cei ce în sensul art. de lege V. din 1836 posedu de la $7\frac{1}{2}$ pâna la $10\frac{1}{2}$ jugere urbariale, nu catastrale, sunt alegutori. Pentru ce să nu se potă acăstă si în Transsilvania? Nu se poate, pentru că și aici lipsesc vointia; căci dacă ar fi vointia, s'ar potă intemplă indata si fără catastru statornicu.

Aristotele a definiat legea astfelui: „Lex est voluntas superioris obligans inferiores,” — său precum dice romanul; „legea e cum o facu domnii.” Dvostra sunteți acum domnii situatiunii; faceti dar o lege, carea să multumescă și pre romanii transilvaneni, cari nu ceru altă, decătu numai dreptatea; faceti o lege, pentru carea să ve binecuvinte posteritatea.

Unii obincinuesc a se provocă să la Anglia, dicindu, că si acolo a trecutu multă tempu pâna ce, proporționalmente, au potutu aduce una lege electorală buna. — Acestoru-a acum una-data numai atâtă li respundu, că Anglia nu e Ungaria si nu poate fi în interesulu Ungariei, să facă din Ardelu una Irlandia.

Inainte de ce asiu inchiajă cuventarea mea, să vedem, în fine, si acele considerante politice, pentru cari n'ar fi consultu a dechiară legea electorală a Ungariei si pentru Ardelu.

Sunt multi dintr-o dnii deputati ardeleni, cari afirma, că legea electorală a Ugariei pentru acea nu se poate estinde si a supr'a Ardelului, pentru că în Ardelu elementul magiaru este in minoritate, si daca legea electorală a Ugariei s'ar estinde si a supr'a Ardelului, daca cercurile electorale s'ar imparti si acolo asiile că in Ungaria, amesuratu proporționei poporatiunei si după dreptate, si daca si acolo (in Ardelu) că si in Ungaria, la orasie s'ar mai adauge multime anumita de poporatiune din comitate si districte, atunci, afara de cei 10 deputati secuesci, din comitate, districte si din cercurile electorale alaturate la orasie, forte putieni deputati unguri s'ar prezenta din Ardelu in dietă Ungariei, neci dintr-o sasi n'ar vorbi aici (in dieta) 22 deputati.

Acăstă obiectiune, din punctu de vedere individualu, ar fi forte fundata, căci după conscriptiunea poporului din 1870, poporatiunea intregă a Ardelului numera 2,101.727 suflete. Din acăstă suma principală, cei de confesiunea gr. resaritena si gr. apuseana, adeca romanii, — căci acestei-a se tienu de *ceste corăsătore* — facă 1,253.139 suflete. — Tota cea-lalătă poporatiune la-o-lală face 848,588 suflete. De acestu numeru se tienu si cei 210,270 sasi, 4116 armeni si 24,995 judani.

De aici se vede, că in Ardelu elementul romanu, facia cu celu magiaru, face mai multă că $\frac{1}{3}$ parte a întregiei poporatiuni.

Deci, acăstă, domnii moi, este obiectiunea cea mai însemnată, cu care au să se ocupe barbătii de statu ai Ugariei, pentru că, conformu legii naturale si in urmă instinctului, ce jace in fia-care soiu, să asigure pentru soiului seu esențială principala.

Dechiaru on. camera, că nici că asiu potă onoră, bălinu de grecia me intorcă de la acelu-a, care nu se îngrițesc prudiente despre mediulocle sustinerei soiului seu. Asiile e, dloru! am dăsu, că despăre mediulocle sustinerei propriei trebue să ne îngrițim prudiente.

Să acum dar' intrebă, cre lucru prudiente este acelu-a, că in uno parlamentu comunu, se află, încătu pentru Transsilvania, astfelu de deputati, cari nu sunt eflussul adeverătei reprezentanțe poporale. Au inteleptiune e acea de la lui barbatu de statu, că pre langa sustinerea legei elec-

torale de pâna acum'a, pre ginta prevalente de acolo, pre romani să-i tienemu isolati de către cea domitoria unguresca si să-i condamnă la passivitate? — In fine, ore are acea-a intielesu, pretiu constantu si vitalitate, că in Ardelu domnului unguru nu vră să intindă man'a romanului, pre care in tempurile cele mai negurose si totu de-a-un'a l'a vedi langa sine, despre a carni alipire seriosu neci candu nu s'a potutu indoii, si care inca neci candu si nimeni nu si-a vendutu patria si locul seu natal?

Are, dñe, acea impregiurare intielesu politicu adeverat, că magnati unguri sunt mai aplecati a dă man'a cu cei 210,270 sasi, decătu cu cei 1,253.139 romani din Ardelu, căci poporul rustic magiaru si secuiescu sente cu totul altu-cum?

O potu deci spune verde, că dieu acăstă nu este inteleptiune de statu, ci tocmai contrariul acestei-a. Acăstă nu e altu-ce, decătu eluderea imprudente a instinctului naturalu de sustinere propria. Căci primulu fulgeru, care tresnindu in una casa zidită fără architectura precata, numai decătu o preface in cenusia, tocmai asiile precum dirima organului una naia putreda, de-să potă are unu conducatoriu energiosu, trediu si preveditoriu de tote periculele.

Nu-mi spuna mie nimenea, onorab. camera, că natiunea magiara este mica, si d'in caușa acestei temeri, precum si d'in instinctul sustinerei proprii, voiesce a-si casigă majoritate — chiaru si pre căi arteficiose — atât in parlamentul comunu, cătu si in comitate, si in totă ramură legalatiunii si ale justiției. Nu, domnilor, nu; pentru că marimea unei patrie si natiuni nu se mesura, precum mesura inginerii estensiunea in lungu si latu a riurilor si lacurilor, a campielor si siesurilor; ci marimea unei natiuni trebuie să se mesure perpendicularu in susu, precum muntii, culmile si piscurile lor, si astfelu acea natiune e cea mai mare — fia ea după numeru si mica — si acea patria e mai tare, care dă si asecură poporeloru sale cele mai multe drepturi. Natiunea magiara ar fi chiamata spre acăstă aici in midilocul Europei, si daca ea va fi in stare a-si intielege chiamarea, celealte natiuni se voru grupă in instinctive si cu bucuria in giurulu ei, o voru spriginti, aperă si feră de ori-ce pericolu.

Intre aceste alte natiuni in primulu locu aru fi romanii, nu numai cei din Ungaria si Transsilvania, ci si cei din România liberă, cari, daca voru vedé că magiarii, cari aici sunt la potere, voiescu frăsneate, dreptate si ecuitate, voru si gață că si luptatorii cătilinari, precum dice Salustu: „locum, quem vivi occupavere, etiam cadaveribus tegere.” Său mai bine, daca romanii voru si sprigiti aici in patria comună din partea elementului magiaru de la potere, — atunci ei, acelu locu, pre care l'au ocupatul vii, luptându-se si versandu-si sangele intru aperarea patriei, acelu locu lu voru accoperi si cu cadavrele.

Rogu onorabil'a camera, că tote acestea să binevoiesca a le luă in consideratiune, si, după ce pre lumea astă nu se potă astă dreptatea deodata, pentru că dreptate este nu mai pre cealalta lume (Mare illaritate); după ce vedu totu si in acestu proiectu de lege ore-care apropiare, adeca una concessiune relativă la Transsilvania carea este, că de aici înainte voru potă fi alegutori nu numai preotii, medicii, advocati, invetitori, etc., cari locuiesc in orasile, ci si cei de la sate; sperandu apoi, că cu ocaziunea desbaterii speciale se voru luă in consideratiune si primi miciile mele amendamente, primescu projectul de lege in generalu (Aplauze d'in drépt'a.)

Zelau, 8. ianuarie, 1872.

(Fine.) *

Asiile standu treblele, cum mai potiesf la lumina sia dice că iubesci poporul si că esti romanu? Ferésca-ne Ddieu si geniulu celu bunu alu natiunei de astu-feliu de Români cu dinti.

Acăstă asiile fiindu — pre cari Dta in modu autenticu-nici una-data nu vei fi in stare a le deminti, te intrebămu, ore ce bine ai facutu pentru că cu totu dreptulu să te poti laudă? era de ai facutu, — să-ți dicea cu scriptur'a „omule ce te falesci”! daca cum va nu-ți vei atribui de meritu că visitez scolele tractuali din candelu in candelu pentru diurnu de 4—5 fl. pre di.

Pentru „omulu si protegiatulu” meu — numire pentru mine de la D. parinte de totu magnilitoria si de care si dsa si-ar' potă tinești onore, s'ar' mai astă de inregistratul multe lapte demne de imitat; asiile imbracisiarea lui caldugosu a institutului „Albin'a,” etc. cari in se de astă-data le trecu cu vederea, cerundu seua'st duili protegiatul alu „meu” pentru indiscretiunea ce o am comisă pâna acum in situl acăstăi corespondintie. Am cugetat in se că pre langa astu-feliu de antecedintie ale duili Georgiu Popu nu e consultu a sporii vorbe cu parintele fatalu, carui-a i place a numi pre toti „neinsemnatii, micuti, clicutia,” numai pentru că pre sine să se facă „mare.” Adeverat că esti mare, in se numai intre „fatalitățile poporului romanu.”

Dupa acăstă credu că potu trece la a dou'a parte a corespondintiei din Basesci a Parintelui Grigorie, unde adep se occupa specialu de mine si de cele scrise cu privire la elu.

Cum-ea ce a voită să facă parintele nostru candelu a

ajunsu in Zelau? nu potem să; dar' cum-ea nu a avut cugetu bunu a aretatul resultatul alegerei, precum si totu trecutul seu politicu. Dsa dice că si-a propus a conchiamă una conferintă, că singură indreptățită (?); dar' astă e naib'a, că Dsa numai si-a propus! si nici candu, nici una-data nu o a conchiamat.

Noi, de ne convocăi, mergeam, pentru că vedi nu suntem preoti, protopopi, că să nu ne potem desbrăca de passiunile si antipatiile noastre, ce dora, cum reu cugeti, o am avut in contra Dta.

Ore să fia cine-va atâtă de simplu, de pre propusul neexecutut alu Dta să dăe vre-o cépa degerata? Vedi, noi nu numai ni am propus, ci pre Dta te am si chiamat, inse nepotendu-te desbrăca de passiunea si ur'a ce o ai către noi — potă pentru iubirea si binele nației — nu ai venit. Escusa simplă si de totu copilarasca.

Nu e adeverat nici aceea Parinte! că conferintă a prealabile la mine o a conchiamat numai Georgiu Popu, pentru că pre Dta cu partid'a cea mare statatoria din tata si fiu să te dismembre si segregă de „clientila” nostra statatoria din toti cei-alalti 52 alesi si virilisti romani ai comitetului cottensu; — pentru că acea conferintă a conchiamăt-o mai multi romani presenti de cu bunu tempu in Zelau, si cum-că o au conchiamat la cancelaria si nici decătu la coitelul meu, cum reu se esprimă parintele, unică causa e, că altul in locu nu are o localitate atâtă de amplă si aptă că cancelaria mea, — si au convocat pentru aceea, că a fostu lipsa suprema. S'au infacișat toti afara de parintele si fiul si resultatul e, că intru tote ne amu intielesu noi cesti-a-lalți 52—60 de oameni că „clicutia” e insemnată.

Ore malitfa preste tote malitfele să fia assertiunea mea, că numai parintele a urmat o cale neunită cu Romanii din Zelau, ori negatiunea orba si dejositoria a parintelui prot? o lasu să- eo judece si să me demintiesca toti cei-a-lalți romani cottensi, din a caror-a incredintare am scrisu. Dauna că parintele nu a mai numit si cei-a-lalți soci ai calei si iubirei sale de natiune! Cum-că dlu parinte aci aruncă in facia nostra una minciuna grosolana, ne provocăm la protocolul congregatiunei cottense din 28. decembrie si dñele urmatorie; la membrii comisiunii cand., G. Filep, A. Fodori, si L. Raszó; la „Ellenor” din 6 februarie a. c.; ba chiaru si la consciintia propria a parintelui, preste tote malitfele malitfosi! — Minunata ti-e este si logică, Dle Grigorie, candu de aici trece la „scissiunea” ce există intre Dta si nu sciu cine? si puni vină pre estă facia de malitia Dta.

Nu asiile parinte! nu e vorba de „scissiune,” ori cine să fia factorul acelei-a. Daca Dta este romanu, unde e vorba de cauza natiunale „scissiunea” privata trebue să o lasi de una parte. Reu te iusielu, candu cugeti, că cu acăstă slabiciune, de care unui opincariu de sigură i ar fi răsuflare de morte, ti vei potă justifică portarea antiromana si omoritoria de interesele naționale. Apoi inzedaru te nesuiesci a infacișa pre D. Georgiu Popu că potentatul intre noi si dictatorul de opinie sa, căci noi scimus si erperiștiu contrariul, chiaru precum te cunoscem si pre Dta si sufletul negru cu partida-sa-cu totu, statatoria din unul langa Dta.

Mai departe parintele nostru numesce malitfa si assertiunea, că „dinsul” că Romanu s'au denumit in comisiunea candidatorie, si pentru aceea, că caii competenti scieau că nu conspiră cu noi. Inse daca si aci potă fi vorba de malitfa, aceea numai in cumpen'a Dlu prota potă cădea. Eta probă ceruta a assertiunii mele.

Lucrul nedisputavero, negru scrisu pre albă e, că cu occasiunea organizării cimitatelor prefectul trebue să fia cu privire si la natiunalități, mai alesu prin comite si comisiuni candidatorie. Acăstăi prescrie siart. de lege 42 din an. 1870, si anume §-ulu 68. Acăstă datina e santiunata si prim usulu a 11 ani. Prefectul o a si observat totu de un'a. Acum finindu-se alegările funeste din 28 dec. a. trec., unul din noi, daca nu me iusielu, chiaru Dlu Georgiu Popu, interpelandu pre prefectu că, „daca a voită să numești si Romanu in comisiunea candidatorie, pentru ce nu a numit pre altul, nu pre „Pap Gergely” — prefectul i a respunsu cam asiile: ce cugeti Dta? pre cine să fi numit pre altul? au nu vedi că nu avem pre altu romanu de partid'a nostra, dora ai si fi voită să numești d'ntre cei-a-lalți, că asiile să ne majorizati? Viu e prefectul si viu e intrebatoriul, si daca nu e asiile, me voru deminti.

Acum, parinte, daca acestea sunt asiile, precum ei singuri spună că e asiile, ore credi că me vei potă dă de minciuna?

Dta cugeti, că daca nu scă serie in publicu numai neadeveruri, si altul numai asiile potă face? — Nu eră mai bine a recunoscă adeverul celor scrise, si a nu le respinge cu vorbe malitiose si minciunose, ci cu fapte adeverate?

Dice mai departe parintele nostru, că „si mai nefundata e acea parte a assertiunii lui Nichita, că in comisiunea candidatorie am lucratu in contra candidatorilor romani.”

Pentru Ddieu, Parinte! ce sufletu te porta de ai temeritatea a-ti negă fapt'a comissa publice inaintea comitetului intregu? Pentru adeverirea assertiunii mele, de nou me provoacă la măsurări atese ai comisiunii candidatorie: G. Filep, A. Fodori si L. Raszó, cari in tempu de 3 ore au

*) Vedi Nru 18 si 19 ai „Fed.”

